

Sygn. akt IV Ka 813/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Agnieszka Strzelczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 r.

sprawy **T. S.**

syna K. i S. z domu D. (...) r. w W. z art. 92 ust.3 ustawy o transporcie drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 29 sierpnia 2016 r. sygnatura akt III W 686/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 złotych i wymierza 100 złoty opłaty za to postępowanie.

Sygnatura akt IV Ka 813/16

UZASADNIENIE

Komenda Miejska Policji w W. wystąpiła z wnioskiem o ukaranie przeciwko T. S. obwiniając go o to, że w dniu 15 czerwca 2016r. ok. godz. 08:30 na ul. (...) w miejscowości W. woj. (...) będąc właścicielem firmy (...) oraz osobą zarządzającą transportem w firmie dopuścił do wykonywania przewozu drogowego autobusem marki R. o nr rej. (...) przez kierowcę J. O., który nie ukończył wymaganego w związku z tym przewozem szkolenia, nie posiadał orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, nie posiadał orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy oraz nie wyposażył kierowcy w zaświadczenie o działalności dokumentującego okres aktywności kierowcy przed dniem kontroli

tj. o popełnienie wykroczenia z art. 92 ust. 3 ustawy o transporcie drogowym

Wyrokiem zaocznym z dnia 29 sierpnia 2016 roku (sygn. akt III W 686/16) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. obwinionego T. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92 ust. 3 ustawy o transporcie drogowym i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1000 zł (jeden tysiąc złotych),

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 100 zł tytułem opłaty.

Ze wskazanym wyrokiem nie pogodził się obrońca obwinionego zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

- naruszenie art. 41 kpk poprzez prowadzenie sprawy przez sędziego P. A., który winien ulec wyłączeniu. Sprawę rozpoznawał sędzia, który powinien się wyłączyć od rozpoznania sprawy, gdyż został wyznaczony jako referent w sprawie subsydiarnego aktu oskarżenia, który 5.08.2016r. złożył do sądu brat T. S. - J. S..

- błędne ustalenia Sądu, że T. S. nie wyposażył J. O. w dokumenty, w sytuacji gdy J. O. posiadał niezbędne uprawnienia do prowadzenia pojazdu. Oskarżyciel w toku postępowania nie udowodnił obowiązku przewożenia tych dokumentów.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna.

Ustalenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku są wystarczające do uznania sprawstwa i winy w obwinionego w zakresie przypisanego mu czynu. Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym (utd), Dz.U. z 2016 roku poz. 1907, kierujący wykonujący przewóz drogowy z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze grzywny w wysokości do 2000 złotych. Osoba zaś zarządzająca przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca transportem w przedsiębiorstwie, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009, a także każda inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym, która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego albo dopuściła, chociażby nieumyślnie, do powstania takich naruszeń, podlega karze grzywny w wysokości do 2000 złotych (art.92 ust.3 utd)

Zgodnie z treścią załącznika nr 2 do ustawy

1.	Niewyposażenie kierowcy w:	
1.1.	- wypis z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, wypis z licencji, wypis z zezwolenia, wypis z zaświadczenia o wykonywaniu przewozów na potrzeby własne zagrożone jest grzywną w kwocie 2000 tysiące złotych, zaś kolejnymi grzywnami niewyposażenie kierowcy w:	
1.2.	- świadectwo kierowcy - dotyczy kierowców niemających obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej	1000

1.3.	- inny dokument, o którym mowa w art. 87, wymagany w związku z realizowanym przewozem	500 za każdy dokument
2.	Nieprawidłowe, niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym wypełnienie dokumentu, o którym mowa w art. 87, wymaganego w związku z realizowanym przewozem	300 za każdy dokument
3.	Dopuszczenie do wykonywania przewozu drogowego przez kierowcę, który:	
3.1.	- nie ukończył wymaganego w związku z tym przewozem szkolenia	1000
3.2.	- nie posiada orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy	1000
3.3.	- nie posiada orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy	

Nie jest zatem istotne, co podnosi apelujący, czy kierowca pojazdu w istocie konkretne uprawnienie czy szkolenie nabył lub posiada, ale czy został wyposażony w ramach wykonywania działalności gospodarczej swego pracodawcy czy też zleceniodawcy. Z zeznań świadka G. P. niewątpliwie wynika, iż do wyposażenia takiego nie doszło, zaś apelujący w istocie okoliczności tej nie kwestionuje poza ogólnym stwierdzeniem bezzasadności zaskarżonego wyroku.

Skarżący nie wykazał też aby doszło do naruszenia art.41 kpk w zw. z art.16§1 kpw, bowiem jedynie ogólnikowo wskazał na rzekomą podstawę wyłączenia. Prowadzenie postępowania z subsydiarnego aktu oskarżenia brata obwinionego nie stanowi okoliczności stanowiącej przyczynę wyłączenia sędziego. Nadto wniosek o wyłączenie sędziego w istocie nie został zgłoszony a podniesiony w apelacji, co ma znaczenie w aspekcie brzmienia art.41§2 kpk. Tym samym zarzut apelacji w tym zakresie pozostaje zupełnie bezzasadny.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia przepis art.636§1 kpk w zw. z art.119 kpw. Wysokość zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego i opłaty uzasadnia natomiast §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 118, poz. 1269) oraz art.8 i art.3 ust.1 w zw. z art.21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.)